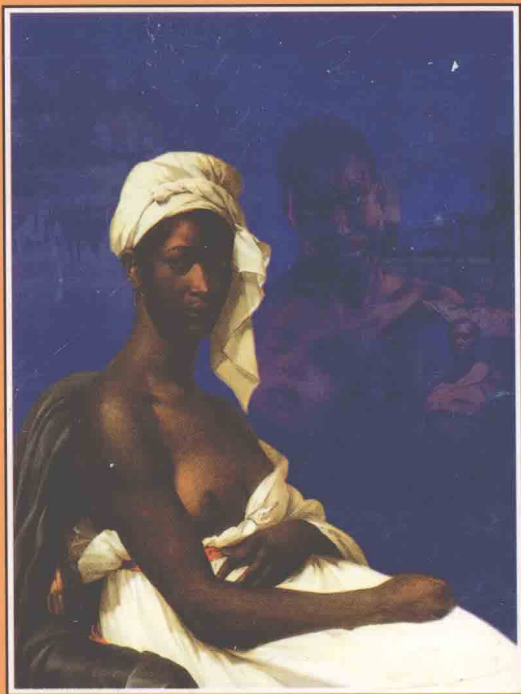

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

تام تاغنىڭ كىپسى

ستو | ئامېرىكا |

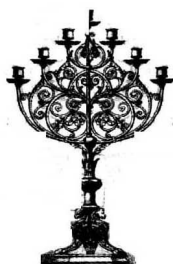
شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

تام تاغىنىڭ كەپسى

ستو [ئامېرىكا]

تەرجىمە قىلغۇچى: قادىر راخمان

图书在版编目 (C I P) 数据

汤姆叔叔的小屋/(美) 斯陀夫人 (Stowe, H. B.) 著; 朱光潜编; 卡德尔·热合曼译. —乌鲁木齐: 新疆美术摄影出版社, 2006. 5

ISBN 7-80658-920-1

I. 汤... II. ①斯... ②朱... ③卡... III. 长篇小说—美国—近代—缩写本—维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I712.44

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2006) 第 037211 号

بۇ كىتاب جۇڭگو بالىلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتىنىڭ 2000 - يىلى 12 - ئاي 1 - نەشرى 1 - باسىمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

چەت ئەل ناخىرە ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

تام ئاقىنىڭ جەيىشى

شىنجاڭ گۈزەل سەھىيە - مەدەنىيەت نەشرىياتى - نەشر قىلدى

شىنجاڭ مەدەنىيەت نەشرىياتى

شىنجاڭ مورتوم (MORTOM) نەشرىياتى چەكلىك

شىركىتىدە بەت ياسالدى

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

2006 - يىلى 5 - ئاي 1 - نەشرى، 2006 - يىلى 5 - ئاي 1 - بېسىمى

فورماتى: 787 × 970mm 1/32؛ باسما تاۋىقى: 6.75

ISBN 7-80658-920-1

باھاسى: 7.50 يۈەن

本书根据中国少年儿童出版社 2000 年 12 月第 1 版第 1 次
印刷版本翻译出版。

责任编辑: 茹鲜古丽·吐尔逊

美术编辑: 阿扎提·巴拉提
叶尔江·铁流

责任校对: 艾比布拉·艾力
穆巴拉克·阿帕尔

审 订: 亚森·吾不力哈斯木
吐尔洪江·苏里坦

世界经典文学作品赏析

汤姆叔叔的小屋 (维文)

卡德尔·热合曼 译

新疆美术摄影出版社出版

新疆新华书店发行

新疆摩尔通(MORTOM)印刷有限责任公司制版

新疆新华印刷厂印刷

2006 年 5 月第 1 版 2006 年 5 月第 1 次印刷

开本: 787×970 毫米 1/32 印张: 6.75

ISBN 7-80658-920-1

定价: 7.50 元

如遇质量问题请与新疆美术摄影出版社出版科联系

电话: 0991-4521461

2- ئاي كۈنلىرىدىكى بىر كەچتە، كېنتۈككى شتا-
تىنىڭ P شەھىرىدىكى بىر ئائىلىنىڭ ناھايىتى ئېسىل
جابدۇنغان مېھمانخانىسىدا ئىككى مۆتىۋەر جاناب ئول-
تۇراتتى. مېھمانخانىدا چاكار يوق؛ ئۇلار ئىككىسى
بىر- بىرىگە ناھايىتى يېقىن ئولتۇرغان بولۇپ، ئۇلار-
نىڭ قانداقتۇر بىرەر مەسىلە ئۈستىدە ناھايىتى ئەست-
يىدىل مۇزاكىرىلىشىۋاتقانلىقى روشەن ئىدى.

ھېكايىمىزنى بايان قىلىشقا ئاسان بولسۇن ئۈچۈن،
بىز بۇ ئىككىيلەننى مۆتىۋەر دېدۇق. ئەمما، قاتتىق
ئۆلچەم بىلەن ئېيتقاندا، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرىنىڭ
مۆتىۋەر دەپ ئاتىلىشقا سالاھىيىتى توشمايدىغاندەك قى-
لاتتى. ئۇ پاكار، دوغىلاق، تۇرقى- سىياقىدىن بىر توم-
پاي، كېلىپ چىقىشى ناھايىتى تۆۋەن بولسىمۇ، ئەمما
پۈتۈن كۈچى بىلەن يۇقىرى تەبىقىدىكىلەر قاتلىمىغا
قىستىلىپ كىرىشكە ئۇرۇنۇۋاتقان بىر ئەبلەخ ئىدى.

ئۇنىڭ ھەمراھى شېلىبى ئەپەندىنىڭ قىياپىتىدىن
بولسا ئىسمى- جىسمىغا لايىق مۆتىۋەرلىك چىقىپ
تۇراتتى، ئۇلار ئىككىسى ھەقىقەتەن بىر مەسىلە ئۈس-
تىدە ئەستايىدىل مۇزاكىرىلىشىۋاتاتتى.

— بۇ ئىش مۇشۇنداق بېكىتىلدى ئەمەس، — دې-
دى شېلىبى ئەپەندى.

— بۇنداق سودىنى مەن قىلالمايمەن، راستتىنلا
قىلالمايمەن، شېلىبى ئەپەندى، — دېدى قارشى تەرەپ.
— بىراق تام ھەقىقەتەن باشقىلارغا ئوخشىمايدۇ،
ئۇنىڭغا ئوخشاش بۇنداق قۇلنى نەگىلا ئاپارسىمۇ چوقۇم
بۇ باھاغا يارايدۇ.

— سىز دەۋاتقان سەمىيلىك نېگىرلارغا قار-
تىلغانغۇ دەيمەن، — دېدى ھاررى ۋە سۆزلەۋېتىپ يەنە
بىر رومكا براندى قۇيىدى.

— ئۇنداقتا، ھاررى، سىزنىڭچە بۇ سودىنى قانداق
قىلىمىز؟ — دېدى شېلىبى ئەپەندى خاتىرجەمسىزلىككە
ھالدا نەچچە دەقە ئويغا چۆككەندىن كېيىن.

— تامدىن باشقا يەنە بىر ئوغۇل بالا ياكى بىر قىز
بالا قوشۇپ بېرەمسىز قانداق؟

دەل شۇ پەيتتە ئىشك ئېچىلىپ، بىر كىچىك
ئوغۇل بالا كىرىپ كەلدى. بۇ بالا بەكمۇ چىرايلىق،
ئوماق ئىدى. ئۇنىڭ چىرايىدىكى ئادەمنىڭ كۈلگۈسىنى
كەلتۈرىدىغان ئىشەنچ ۋە خىجىللىق چىقىپ تۇرغان
روھىي ھالىتىدىن ئەزەلدىن خوجايىننىڭ ياخشى كۆ-
رۈشىگە مۇيەسسەر بولۇپ كېلىۋاتقانلىقى بىلىنىپ تۇ-
راتتى.

— جىم كلائۇس، — دەپ ۋارقىرىدى شېلى ئىپەندى،
ئاندىن بىر تەرەپتىن ئىسقىرتىپ، بىر تەرەپتىن بىر
سىقىم يېمىشنى ئېلىپ ئۇنىڭغا ئاتتى.

كىچىك بالا يۈگۈرگەن پېتى بېرىپ بۇ ئىنئامنى
تېرىۋالدى، ئۇنىڭ خوجايىنى بىر چەتتە ئولتۇرۇپ قا-
قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى.

بۇ چاغدا مېھمانخانىنىڭ ئىشىكى ئاستا ئېچىلىپ،
تەخمىنەن يىگىرمە ياشلار ئەتراپىدىكى چىرايلىق بىر
چوكان كىردى.

بىر قاراپلا بۇ چوكاننىڭ ھېلىقى ئوغۇل بالىنىڭ
ئانىسى ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. چوكاننىڭ تې-
رىسى قوڭۇر بولۇپ، مەڭزىدىن سەل قىزىللىق چىقىپ
تۇراتتى. ئۇ ئۆزىگە ئىنتايىن ياراشقان كوفتا-يوپكا
كىيگەن بولۇپ، ئۇنىڭ گۈزەل ھۆسنى ۋە قاملاشقان
فىگۇرىسى تولۇق نامايان بولۇپ تۇراتتى. ھەتتا ئۇنىڭ
يۇمران قوللىرى، ئىنچىكە پۇتلىرى ۋە ئوشۇقى قاتارلىق
بەدىنىنىڭ ئوچۇق قىسىملىرىمۇ بۇ ئادەم بېدىنىنىڭ
مۈشۈكىگىدەك كۆزلىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمىدى.
ئۇنىڭ كۆزلىرى مۇنداق ئىشلارغا پىشىپ كەتكەن بو-
لۇپ، بىر قاراپلا بىر گۈزەل ئايال قۇلىنىڭ بەدىنىنىڭ
ھەر بىر قىسمىنى ئېنىق كۆرۈپ يېتەلەيتتى.

— نېمە ئىش بار، ئىلىزا؟ — دەپ سورىدى ئۇنىڭ

خوجايىنى بۇ چوكاننىڭ ئۆزىگە قاراپ ئىككىلىنىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ.

— كەچۈرسىلە، بېگىم، ھاررىنى ئىزدەۋاتىدەن، — ئۇ ئوغۇل بالا سەكرەپ ئويناقلانغان پېتى چوكانغا قاراپ يۈگۈردى.

— ھە، بولىدۇ، ئۇنى ئېلىپ چىقىپ كېتىڭ! — دېدى شېلىبى ئىپەندى. چوكان دەرھال بالىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ كەتتى.

— يائىلا، — دېدى ئادەم بېدىكى مەستلىكى كەلگەن ھالدا شېلىبى ئىپەندىگە بۇرۇلۇپ، — بۇ ھەقىقەتەن ئالىي دەرەجىلىك مال ئىكەن! مەن ئىلگىرى كۆپ كۆرگەن، كىشىلەر مىڭ دوللار خەجلىپ سېتىۋالغان قىزلار مەيلى ھۆسن — جامالى ياكى بەدەن قۇرۇلمىسى جەھەتتە بولسۇن، ھېچقايسىسى سىزنىڭ بۇ قولىڭىزغا يەتمەيدىكەن.

— مېنىڭ ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ باي بولۇۋالغۇم يوق، — دېدى شېلىبى ئىپەندى سوغۇققىنە.

— ئەمەس، ئاشۇ ئوغۇل بالىنى قوشۇپ بېرىڭ، — دېدى قۇل بېدىكى، — مېنىڭ ئۇنى قوشۇپ بېرىڭ دېگەنلىكىم ناھايىتى كۆپ يول قويغىنىم.

— مەن بىر ئويلىنىپ باقاي، ئايالىم بىلەن مەسلىھەتلىشىپ باقاي، — دېدى شېلىبى ئىپەندى، —

ھاررى، بۇ يەردىكى چېغىڭىزدا مەخپىيەتلىكنى قاتتىق ساقلىسىڭىز، ئەتراپتىكىلەر بۇ ئىشنى بىلىپ قالمىسا، بۈگۈن كەچ سائەت 6-7 لەردە كېلىڭ، شۇ چاغدا جا-ۋابىنى ئاڭلايسىز.

قۇل بېدىكى ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ مېھمانخانىسىدىن چىقىپ كەتتى.

شېلى ئېپەندى كىشىلەرگە خېلىلا ھېسداشلىق قىلىدىغان ئادەم ئىدى. شۇڭا، ئۇنىڭ قورۇقىدىكى نېگىر قۇللار ماددىي جەھەتتە بىرەر نەرسىدىن قىسىلمايتتى. ئەمما ئۇ ھەدەپ ھايانكەشلىك سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىۋەرگەچكە، ئېغىر قەرزگە بوغۇلۇپ قالغان، قەرز ھۆججەتلىرىنىڭ كۆپى ھاررىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنىدى. مانا بۇ بايىقى سۆھبەتنىڭ سەۋەبى ئىدى.

ئىلىزانى كىچىكىدىنلا ئايال خوجاينى بېقىپ چوڭ قىلغان، ئايال خوجاينى ئۇنى ياخشى كۆرەتتى ۋە باشتىلا ئەرگە ئۆگىتىپ قويغانىدى.

ئۇ چوكان قوشنا قورۇقتىكى جورجى ھارس ئىدى. سىملىك بىر ئەرگە ياتلىق قىلىنغان، ئۇ ئەقىللىق، ناھايىتى قابىل يىگىت ئىدى.

ھارسنىڭ خوجاينى ئۇنى بىر چېپتا تاغار زاۋۇتىغا ئىشلەپ بېرىشكە ئىجارىگە بەرگەن، ھارس زېرەك، قولى ئېچىل، ئىشقا پىششىق بولغاچقا، زاۋۇتتا ھەممىدىن ما-

ھەر ئادەم دەپ قارالغان ھەمدە چىگە تازىلاش ماشىنىسىنى كەشىپ قىلغانىدى.

ھارس كېلىشكەن، مۇلايىم يىگىت بولۇپ، زاۋۇتتىكى ئىشچىلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى ياخشى كۆرەتتى. بۇ ھال ئۇنىڭ خوجايىنىنى خاپا قىلىپ قويدى، ئۇنىڭ خوجايىنى مەن ئۈچۈن بىر سەتچىلىك دەپ قارىغانىدى. ئۇنىڭ قولىنىڭ يېزىدا خالىغانچە ئۇياقتىن - بۇياققا چېپىپ يۈرۈپ، قانداقتۇر ماشىنا دېگەندەك نېمىلەرنى كەشىپ قىلىشىغا نېمە ھەددى بولسۇن؟ مۆتىۋەر جاناب - لار ئالدىدا بېشىنى كۆتۈرۈپ، مەيدىسىنى كېرىپ يۈرۈشكە نېمە ھەددى بولسۇن؟ خوجايىنى ھارسنى قورۇققا قايتۇرۇپ كەتمەكچى، ئۇنى ئاپىرىپ ئوت ئورۇشقا، يەر ئاغدۇرۇشقا سالماقچى بولدى.

— قېنى، سېنىڭ يەنە كۆرەڭلىپ، ھەممە يەردە چېپىپ يۈرگىنىڭنى بىر كۆرۈپ باقاي، — دەپ ئويلىدى خوجايىن. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ زاۋۇت خوجايىنىغا ھازىرلا ھارسنى ئېلىپ كېتىدىغانلىقىنى ئېيتقاندا، زاۋۇت خوجايىنى ۋە ئىشچىلارنىڭ ھەممىسى ئىنتايىن ھەيران قالدى.

بۇ تۇيۇقسىز خەۋەرنى ئاڭلىغاندا، ھارس ھەيران قالغىنىدىن قېتىپ تۇرۇپلا قالدى، ئۆزىنىڭ بۇ شۇم تەقدىرگە قارشى تۇرۇشقا چارسىزلىقىنى ھېس قىلدى.

جورجى ھارس قورۇققا قايتۇرۇپ كېلىنىپ، ئەڭ ئېغىر ئەمگەككە سېلىندى، ئەمما ئۇ بەربىر بىر جان-سىز نەرسە ئەمەس ئىدى.

ئۆكتەم، رەھىمسىز خوجايىن بارلىق ئاماللار بىلەن ئۇنى ئازابلىدى، ھاقارەتلىدى، ئۇ بۇ ئازابقا زادىلا بەرداش-لىق بېرەلمەي قالدى. ئۇ خوجايىنىنىڭ ئۆزىنى جەنۇب تەرەپكە سېتىۋەتمەكچى بولغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن، ئاخىر قەتئىي ھالدا بۇ يەردىن كېتىش قارارىغا كەلدى. — بولدى، ئىلىزا، سۆيۈملۈكۈم، — دېدى ھارس قايغۇ بىلەن، — قەيسەر بول، خەير — خوش، مەن كاناداغا كېتىمەن! مەن ئۇ يەرگە بېرىۋالغاندىن كېيىن، كېلىپ سېنى سېتىۋالىمەن! بۇ بىزنىڭ بىردىنبىر ئۈمىد-مىزغۇ. تەڭرىنىڭ مېنى ئۆز پاناھىدا ساقلىشىنى تەلەيمەن.

— ۋاي تەڭرىم، بۇ بەك قورقۇنچلۇق ئىش ئىكەن. ناۋادا تۇتۇلۇپ قالسىڭىز قانداق قىلىمىز؟

— مەن ھەرگىز تۇتۇلۇپ قالمايمەن، يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم! بولدى، ئەمدى خوش دەيمەن! — دېدى ھارس. ئىككىسى سۈكۈت ئىچىدە بىردەم بىر — بىرىگە قارىشىپ تۇرغاندىن كېيىن، ئەر — خوتۇن ئىككىيلەن ئايرىلىشتى. تام تاغىنىڭ ئۆيى ياغاچتىن ياسالغان كەپە ئىدى. كەپە ئالدىدا كىچىككىنە ھويلا بولۇپ، ناھايىتى رەتلىك

يىغىشتۇرۇلغانىدى.

ئالدىنقى قورۇدىكى كەچلىك تاماق تارتىلىپ بولغان، ئاشپەز كروۋ ھامما تاماقنى ئېتىپ بولغاندىن كېيىن، ئاشخانىدىكى قاچا- قومۇچلارنى يۇيىدىغان، تازىلىق قىلىدىغان ئىشلارنى قول ئاستىدىكىلەرگە تاپ- شۇرۇۋېتىپ، «ھەمراھىغا تاماق ئېتىپ بېرىش ئۈچۈن» ئۆزىنىڭ ئىللىق، راھەتلىك ئۆيىگە قايتىپ كىردى. كروۋ ھامما ھەقىقەتەن ھەممە بىلىدىغان ۋە ئېتىراپ قىلىدىغان باش ئاشپەز ئىدى.

تام تاغا بۇ ئەتراپتىكى دىنىي پائالىيەتلەرنىڭ ئا- ساسچىسى ئىدى. ئۇ ئەخلاقىي تەربىيىلىنىشنى ئاساس قىلغان بىر ئىستىخىيلىك تەشكىلات قۇرغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ باشقا قېرىنداشلىرىغا قارىغاندا كەڭ قور- ساق، ئالىي پەزىلەتلىك بولغاچقا، كۆپچىلىك ئۇنى ھۆرمەتلەيتتى، ھەممەيلەن ئۇنى ئۆزىمىزنىڭ «باستېر» ى دەپ قارايتتى. «ئىنجىل» دىكى پەند- نەسىھەتلەر، ئايەتلەر ئۇنىڭ تەن ۋە روھىغا سىڭىپ كەتكەندەك، ئۇ- نىڭ ۋۇجۇدىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەندەك قىلاتتى، شۇڭا ئۇ ھەمىشە ئىختىيارسىز ھالدا ئىنجىل- دىن سۆزلەپ كېتەتتى.

بۇ چاغدا ھېلىقى قۇل بېدىكى بىلەن شېلىي ئە- پەندى ھېلىقى مېھمانخانىدىكى شىرە ئالدىدا ئولتۇراتتى،

شەرىدە بەزى توختاملار تۇراتتى.

شېلىبى ئەپەندى خۇددى كىشىنىڭ كۆڭلىنى خاپا قىلىدىغان بىر سودىنى پۈتتۈرۈشكە ئالدىراۋاتقاندەك، ئالدىراپلا ئۆزىگە ئۈزىتىلغان توختامغا قول قويۇپ، ئادەتتىن توختام ۋە پۇلنى قارشى تەرەپكە ئۇزاتتى.

— ياخشى بولدى، بۇ ئىشىمىز پۈتتى! — دېدى قۇل بېدىكى ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ.

— مەن ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنىڭغا بىر ياخشى ئادەم تېپىپ بېرىمەن، مەن ئۇنىڭغا ھەرگىز ئۇۋال قىلمايمەن، سىزنىڭ بۇنىڭدىن ئەنسىرىشىڭىز ھاجەتسىز.

شېلىبى ئەپەندى بىلەن ئۇنىڭ خانىمى ياتىقىغا كىرىپ دەم ئالماقچى بولدى. شېلىبى خانىم ئېرىگە بۇرۇلۇپ، ئىختىيارسىز ھالدا ئۇنىڭدىن سورىدى:

— ئارتۇر، سىزدىن سوراپ باقاي، بۈگۈن ئۆيىمىزگە كېلىپ تاماق يېگەن بۇ تومپاي ئەبلەخ كىم؟

— ئۇنىڭ ئىسمى ھاررى، — دېدى شېلىبى ئەپەندى، ئۇ ئىختىيارسىز ھالدا ئولتۇرغان جايىدىلا بۇرۇلۇپ، ئالدىدىكى خەتكە تىكىلىپ قالدى.

— ئۇ قۇل بېدىكىغۇ دەيمەن؟ — دېدى شېلىبى خانىم ئېرىنىڭ يۈرۈش-تۇرۇشىدىن بىر ئاز خاتىرجەم. سىزلىك چىقىپ تۇرغانلىقىنى سەزگەن ھالدا ئۇنىڭغا

تىكىلىپ قاراپ.

— ئىش قىلىپ، ھامان بىر كۈنى ھەممىنى بى-
لىسەن، ئىش مۇشۇنداق: مەن تام بىلەن ھاررىنى ئۇ-
نىڭغا سېتىپ بېرىشكە ماقۇل بولدۇم.

— قورۇقىمىزدا شۇنچە كۆپ چاكارلار تۇرسا، نې-
مىشقا ئۇ ئىككىسىنىلا تاللىدىڭىز؟

— ئۇ ئىككىسىنىڭ باھاسى باشقا ھەرقانداق قۇل-
نىڭكىدىن يۇقىرى، بۇنىڭدىكى سەۋەب ئەنە شۇ. سەن
شۇنداق دەۋاتقاندىكىن، مەن ئەمەسە يەنە بىر قۇلنى تال-
لاي. ئەگەر سەن مۇۋاپىق دەپ قارىساڭ، ئۇ كىشى يۇ-
قىرى باھا بىلەن ئىلىزنى سېتىۋېلىشنى خالايدى-
كەن، — دېدى شېلىبى ئەپەندى.

— ھۇ زومىگەر ئەبلەخ! — دېدى شېلىبى خانىم
غەزەپ بىلەن، شېلىبى ئەر — ئايال ئىككىسى ياتىقىدا
سۆزلىشىۋاتقاندا، بىر كىشىنىڭ ئۇلارنىڭ پارىڭىنى
باشتىن — ئاخىر ئاڭلاپ تۇرغانلىقى ئۇلار ئىككىسىنىڭ
زادىلا خىيالىغا كەلمىدى.

ئۇلار ئىككىسىنىڭ ياتىقىنىڭ ئۇ تېمىنىڭ ئار-
قىسىدا بىر چوڭ تام ئىشكاپى بولۇپ، ئىلىزا بۇ ئىش-
كاپقا كىيىم ئېسىۋاتاتتى.

ئۇ ئۆزىنىڭ ياتاق ئۆيىگە ئاستا كىردى. كارىۋاتنىڭ
بىر تەرىپىدە ئۇنىڭ ئوغلى تاتلىق ئۇخلاۋاتاتتى.

ئۇنىڭ كۆز ياشلىرى بالىسىنىڭ ياستۇقىغا ئېقىپ چۈشمىدى. مۇنداق جىددىي خەۋپ - خەتەر ئىچىدە ئۇنىڭ كۆز ياشلىرى قۇرۇغان، ئەمما يۈرىكىدىن قان ئاقماقتا، ئۈندىمەستىن قان ئاقماقتا ئىدى. ئۇ قەغەز ۋە قېرىنداش ئېلىپ، ئالدىراشلىق، ئىچىدە مۇنداق دەپ يازدى:

«خانىم! سۆيۈملۈك خانىم! مېنى ۋاپا قىلغاننى بىلمەيدىغان، تاش يۈرەك، رەھىمسىز ئايال ئىكەن دەپ قالماڭ! مەن سىز بىلەن بېگىمنىڭ بۈگۈن ئاخشام قىلىشقان گەپلىرىڭلارنىڭ ھەممىسىنى ئاڭلىدىم. مەن بالامنى چوقۇم قۇتقۇزۇشۇم كېرەك. مېنى ئەيىبلىمەس - لىكىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. سىزدەك مېھرىبان خانىم - نى تەڭرى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي، بەخت ئاتا قىلغاي!»

ئۇ دەرھال خەتنى قاتلاپ كۈنۋېرتقا سېلىپ، تېشىغا خەت يازدى. ئاندىن ئىشكاپ ئالدىغا بېرىپ، بالىسىغا بىرقانچە قۇر كىيىم ئالدى. ئاندىن بالىسىنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭغا ئاۋازىڭنى چىقارما دەپ تاپىلاپ، كارىدورنىڭ ئى - شىكىنى ئېچىپ، پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ چىقىپ كەتتى.

ئۇ تام تاغىنىڭ كەپىسىنىڭ دېرىزىسى ئالدىغا كېلىپ توختىدى - دە، دېرىزىنى يېنىك چەكتى.

ئىشك ئېچىلىپ، قولىدا كالا يېغىدا ياسالغان شام تۇتقان تام تاغا چىقتى، شام يورۇقى قاچقۇنغا چۈشتى،